

saama, sel wiſil kuida ma ollen juba n'metand, sest se (Sternanis) on wågga hea sekš, et nemmad perred heitwad.

Kust se tulleb, et monni pu saggeminne heidab, fui teine?

Se tulleb sest, et se pu, kes saggedaste heidab terve on; et emma prisč ning roh, Eeste munnenend on.

Mis siis tåhhele panna, fui linnud perred heitwad?

Et perre ei låhhhe jálle omma wanna pu sisze taggasi; et ta ei låhhhe hopis årra; ning fui ennam perret on, et nemmad ei saa seggaseks.

Kust se tunnusse, et perre tåhhab jálle taggas minna?

Kui need linnud wågga laiale sendwad, siis on se üks mårk, et emma ei olle nende seas. Se samima on nüüd wanna pu sisze járrele jänud, eht on nödrusse pårast maa peål mahha langend; Sepärast pe-

ab

ab emma járrele waadetud saama. On ta mahhalangend, siis pannaſe ta piſſo-kesse puri sisze ja warwad puri al; piſta pu sisze ülles ja wata siis kuida nemmad járrele ladduwad.

Kui agga emma ei olle leida, mis siis tehha?

Siis peab wanna pu kinni mattetud, sest kohast årratösterud ja üks teine tåhhí pu jálle assemele pantud saama. Kui need linnud taggasi tullewad, siis nemmad låhiwad feik senna sisze. Kui nüüd ar-watafse, et feik sees on, siis pu pannaſe ka kinni, föstefakse årra ja wanna pu saab valgale pantud. Wannast puust saab üks kerjekenne väljaleikatud, kus nähhakse emmapoig ollewad, siis nemmad andu-wad ennesele emma wålja, kui se heästli saab sisze pantud. Teised puud, kes wågga liggi on, peawad ka kinni pättetud saama, muido andwad need linnud ennast laiale.